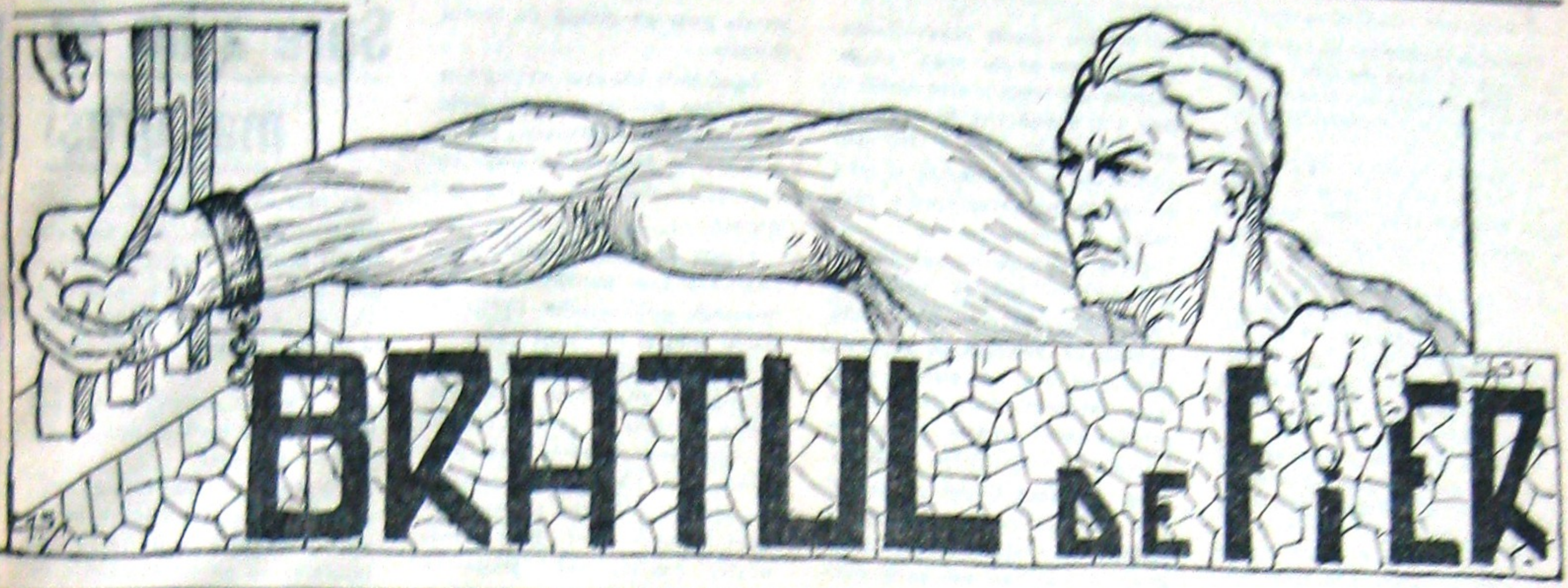
ANUL III, Nr. 22. 4 PAGINI 1 LEU CENZURAT AUGUST 1937

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET | Gazetă de ştiri, indrumări, educaţie naţionalistă şi creştină | REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 14 — FOCŞANI

După şase zile:

Sărăcie şi Credinţă

Printre hârtiile strânse cu deosebită grijă de adormitul, întru fericita credinţă în învierea neamului românesc, de înţeleptul Hristache Solomon — aşa cum îi spune Căpitanul când vorbeşte despre acest mare suflet — s'a găsit câteva scrisori, în care este aşternut tot sbuciumul, toată sărăcia şi toată nădejdea în ziua biruinţei legionare, cu care a pornit la drum „Legiunea Arhanghelului Mihail".

După şase zile, dela înfiinţarea Legiunii, Căpitanul trimite o scrisoare regretatului H. Solomon, pe care o dau mai jos, aşa cum s'a găsit. In această scrisoare se vede cu ce cumplită sărăcie a pornit la drum mişcarea Legionară şi cât de îndârjită a fost voinţa şi lupta Căpitanului în războiul purtat atâţia ani, cu tot omul politic din ţară şi din afară de ţară, transformat în ură şi otravă de moarte pornită împotriva mănunchiului de săraci, ce trâmbiţau neamului românesc sorocul deşteptării din somnul morţii, în care-l adânceau duşmanii năvăliţi de pretutindeni.

Iaşi, 1 Iulie 1927

Stimate Domnule Solomon,

Eri v'am scris prin D-l General Macridescu, azi vă expediez vreo 20 de scrisori. Le-ţi împărţi, cum credeţi mai bine. Pe unde aţi mai fost în contact verbal nu e nevoe de trimes.

V'aşi fi trimis mai multe însă; am ajuns că nu am nici eu, nici cei ce mă înconjoară, în noua formaţiune „Legiunea Arh. Mihail" literalmente nici cinci bani.

Eri am scris 3 scrisori: una la Dorna, alta Focşani, alta C. Lung. Ultimii bani i-am dat pentru mărci.

Continuare în pagina 2-a.

După 10 ani

„CAMARAZI,"

Peste câteva zile, joi 24 Iunie 1937, se împlinesc 10 ani de când a luat fiinţă mişcarea legionară.

Am plecat alături de Moţa şi încă de 3. In total am fost cinci. Din primul moment ne-au acoperit toate insultele, am primit apoi palme şi lovituri, izbitură după izbitură ne-au crestat feţele şi frunţile, închisorile ne-au supt oasele, am fost condamnaţi la moarte în gândul vrăşmaşilor noştri; iar, de câţiva ani, suntem obiectul tuturor uneltirilor întunecate. Războiu de nimicire dus ceas cu ceas. Pentru noi, nici o milă. Am trăit din mila lui Dumnezeu şi din vârful săbiei noastre!.

Trăim şi azi din ele şi vom trăi deapururi.

Am răbdat şi am răspuns năpraznic.

XXXXXX

Şi acum, la zece ani, când vom fi făcut bilanţul acestor uneltiri, acestor chinuri, acestor umilinţe, acestor încercări de nimicire, ne vom întoarce patru din cei cinci dela început şi vom spune vrăjmaşilor noştri:

In zece ani rezultatul uneltirilor voastre este acesta:

Suntem un milion!

Un milion de suflete de femei, de copii, de bărbaţi şi bătrâni, cari **au credinţă nouă,** *cari trăesc, cari luptă, cari jertfesc sub steag legionar, cari aşteaptă România legionară şi cred întrânsa.*

Unde vă este biruinţa? Şi unde va fi biruinţa? Căci dacă n'aţi putut nimici cinci, cum ve-ţi mai putea nimici de două sute de mii de ori câte cinci?.

XXXXXXX

Şi acum, mă îndrept către voi, **dragi camarazi** *de eri şi de azi;*

Fiţi cu gândul la sfântul mormânt, care a sfinţit toată generaţia noastră de luptători, prin sângele lui Moţa şi Marin, cu gândul la cei ce mor sub pământ, sub asupriri nedrepte.

Faceţi-vă cu bărbăţie toate socotelile interioare şi **păşiţi** *cu hotărâre în* **decada decisivă** *a luptei legionare. Aceşti zece ani ce vin vor mai vedea asupriri şi morminte de ale noastre, dar vor mai vedea şi pe toţi vrăjmaşii noştri înfrânţi şi toate uneltirile lor sfărâmate.*

Aceşti zece ani ce vin vor vedea **lupta decisivă,** *vor vedea pe legionari învingând. Invingând şi risipind trufaşele puteri întunecate de astăzi. Invingând şi punând temelie nouă neamului nostru.*

Legionar,

Nu vei sărbători această zi de 24 Iunie 1937 nici în cântece, nici cu şampanie, nici cu banchete, nici cu serbări — cunoscutele serbări comemorative — şi nici cu discursuri mari, umflate şi goale.

De vei fi profesor universitar sau muncitor cu braţele, de vei fi preot sau învăţător de sat, de vei fi comerciant sau meseriaşi, de vei fi ţăran cu plugul în bătătură sau cioban la turma de oi, de vei fi tată sau soţ, iar tu, mamă sau soţie, **fă-ţi datoria** *în ziua aceasta către ai tăi şi către neam.*

Fii corect; Fii drept; Fii curat; Fii volos, *aşa cum ai dori tu să fie şi să-şi facă datoria fiecare Român, în Patria sa legionară.*

CORNELIU ZELEA CODREANU

IN RANDURILE LEGIONARE

de IORDACHE NICOARA

De zece ani creşte sub cer românesc o lume nouă, logodită cu visul, cu cerbicia şi cu moartea. O lume înfiptă cu rădăcinile sufletului în mormintele jertfelor româneşti din veac şi sprijinită cu fruntea pe marginea de azur a cerului. O lume care-şi poartă elanul în piept ca pe-o sămânţă de aur şi care ne-a înflorit ca pe un măr domnesc, din hotar în hotar, în pragul raiului lui Dumnezeu.

Dorinţa de a zidi a lumei acesteia legionare a fost aşa de arzătoare, aşa de luminoasă, că a zguduit din încheeturi, chiar din primele clipe ale izvodirei ei, prădalnica, îmbuibata şi neruşinata lume veche, stăpânitoare nevrednică peste zece ani.

Cei cinci haiduci ai începutului au simţit în carnea şi în sufletul lor biciul furiei înspăimântate a stăpânitorilor prin jaf şi prin minciună.

Dela început au pornit să curgă palmele, umilirele, bătăile, închisorile, prigoanele şi s'au deschis mormintele.

An după an însă împrejurul celor cinci, cu toată prigoana, cu toate calomniile, s'au adunat din toate părţile ţării, ca la o alarmă pe care o trâmbiţa neamul, toţi „cei ce însetoşau de dreptate şi le era foame de rânduiala lui Dumnezeu". Spaima furiilor a crescut ca o apă mare, le-a luat minţile şi n'au mai ştiut ce face. Toată grija lor a fost înspre această oaste nouă care s'adună în toate răscrucile ţării.

Prigoanele au crescut, au umplut paharele răbdărei, inimile s'au svârcolit sub nedreptăţi şi la sfârşit sufletele celor ce se ştiau fără prihană, doar cavaleri neînfricaţi ai visului, au izbit pedepsitor şi s'au îngropat de vii.

Legiunea a crescut însă uriaş în adâncimi, făcând să plesnească pe toate ramurile mugurii înfloririlor de mâine a neamului.

Ceva surd, nemaisimţit şi nemărturisit de frumos urcă acum din adevărat veleat românesc, ca să se desghioace mâine sub o stăpânire nouă, dreaptă şi strălucitoare prin voia lui Dumnezeu.

Peste ura, peste josniciile, peste mişeliile prigonitorilor de eri şi de azi, de jos şi de sus, urcă dragostea legionară, înmiresmată şi sfântă.

Dragostea care birue ura, dragostea care se ridică până la sfârşit stăpână prin cei care o slujesc în numele lui Isus.

Dragostea unealtă Dumnezeească ce nu te lasă să izbeşti răzbunător decât acolo unde s'ascunde cu certitudine satan, stăpânul urei, al mişeilor şi al trădătorilor.

In rândurile Legiunei, după acest marş de zece ani prin jertfe şi schingiuiri domneşte acum acest legământ al dragostei, odihnitor şi plin de siguranţă.

Cine ne mai poate nimici acum?

Credinţa noastră străluminată de dragoste e atât de nebiruită că nici o forţă lumească n'o mai poate zdrobi. Izbitura mânilor noastre dimpotrivă poate risipi într'o clipă toate puterile răului adunate la un loc.

Slujitori trecători ai poftelor lor, ai cărnei lor, duşmanii Legiunei, au de apărat stârvul lor pământesc şi deaceia li-e groază de moarte.

Noi nu ne apărăm carnea, în numele unui ideal de paradă şi de mistificare. Apărăm sufletul nostru şi al neamului acesta, cu ce a rămas bun şi drept în el. Şi sufletul nu ni-l poate ucide nimeni. Nimeni decât satana.

Nouă nu ne este groază de moarte şi cu atât mai puţin de prigoniri.

Nu-ţi mai poate fi groază de moarte când ai simţit pe frunte dulcea fluturare a jertfei. Nu-ţi mai poate fi groază de ea când dincolo de ţărână te-aşteaptă surâzător ca arhanghelul din pozele legionare camaradul comandant al Bunei-Vestiri Ion Moţa, cu camaradul comandant Vasile Marin şi frontul fâlfâitor şi alb al legionarilor căzuţi.

In rândurile Legiunei, alături de dragoste stă dispreţul de moarte din prea plina grijă pentru suflet.

Căci după zece ani Legiunea a ajuns armată de un milion de suflete nu de stârvuri.

După zece ani înnumărăm morminte înnumărăm biruinţi răcoritoare şi largi cât hotarele neamului. După zece ani în rândurile Legiunei ne-am învăţat că biruinţa poate fi gustată mai copleşitor de dincolo de morminte, am învăţat să privim spre cer, am învăţat să fim viteji.

Zece ani de luptă legionară au adus inegalabilul stil de viaţă românească nouă, cu pecete de universalitate, pusă în tipare de cei ce au căzut la Majadahonda.

Cine se încumetă să mai birue rândurile Legiunei!

In Ceasul al 11-lea

Dezbinările continuă pe tot cuprinsul scumpei noastre Românii. Lupta se duce cu îndârjire între locuitorii aceleeaşi ţări. Liftele păgâne sapă galerii tot mai adânci în sufletele bieţilor români. Hidra scârboasă îşi face loc printre inimile binevoitoare, ca mai apoi să le sugă vlaga. „Cozile de topor", fără sfială şi fără a fi stingheriţi, îşi urmează opera de subminare a ţării prin mijloacele arhicunoscute şi nici o măsură împotriva acestor vânzători de neam.

Dacă analizăm — nu prea amănunţit — această problemă care a făcut în cele mai multe ţinuturi ca românii să se simtă străini în ţara lor, vedem cu inima sângerândă că răul a pornit tot dela românii noştrii — fruntaşi ai partidelor politice, care în ajunul alegerilor au juruit cerul cu pământul, luna cu stelele, au cheltuit sume formidabile — în vederea propagandei — cu rachiul, vinul, tutunul, pâinea etc..., au făgăduit drepturi mai mari străinilor, ca locuitorilor români.

Intr'o propagandă electorală prin Bucovina — prin apropierea orăşelului Zastavna — câţiva fruntaşi ai partidului naţional ţărănesc cerşeau votul dela populaţia străină, umilind şi izgonindu-şi neamul: „Oameni buni votaţi-ne pe noi căci deacum inainte veţi trăi mult mai bine„ Au început în felul acesta pentru ca să sfârşească tot prin promisiuni: că vor da ucrainienilor limba ucrainiană în şcoli, că de acum se vor bucura numai ei — ucrainienii şi jidanii — de bunurile pământului pe care locuiesc etc.

De menţinut este că după ce au ajuns ţărăniştii să ia frânele ţării, au avut grijă să-şi îndeplinească cele promise. Li s'au dat ucrainienilor — în ţara Românească — limba ucrainieană în şcoala primară plătită de Statul Român.

Apoi zădarnic mai strigăm şi cântăm, noi ăştia mici, dulcele versuri ale lui Eminescu: „Mult e dulce şi frumoasă limba ce vorbim...." dacă cei mari o izgonesc.

Limba noastră alungată de pe pământul ţării noastre de promisiunile politicianilor lipsiţi de bunul simţ şi de conştiinţă.

In aceiaşi vreme, fraţii noştri subjugaţi n'au voe, să vorbească limba lor nici în casă cu femeia şi copiii, sunt imediat arestaţi şi întemniţaţi. (Aceasta se petrece în Ungaria, Bulgaria şi pretutindeni pe unde sunt fraţi de-ai noştri români sub stăpânire streină).

In curând vor începe din nou oamenii partidelor politice să împartă în dreapta şi în stânga tot soiul de promisiuni, din care streinii vor trage tot folosul. Dar tuturor veneticilor şi vânzătorilor de fraţi li-se ridică drept în faţă mişcarea legionară, sfărâmând lanţurile cu care un neam a fost încătuşat şi apărând un pământ moştenit prin lupte de sânge, ajuns sub stăpânirea tuturor liftelor de streini veniţi peste noi, din toată lumea

Lupta desigur, e grea însă datoria sfântă ce-o avem de îndeplinit cel puţin în ceasul al 11-lea trebue să ne facă conştienţi şi să ne ridicăm cu toţii sub comanda Căpitanului spre a înfrânge toate puterile întunecaţilor vrăjmaşi.

Iacob Nicolae
învăţător

Spre a nu se mai greşi

In toamna acestui an se împlinesc patru ani, de când s'a abătut asupra mişcării legionare cea mai sângeroasă prigoană din câte s'au văzut până acum în istoria politică a ţării româneşti.

La sfârşitul acestor patru ani trebue să se facă alegeri pentru cameră şi senat.

Pe noi nu ne interesează cine, anume, vine după liberali la putere, sau dacă mai rămân tot liberalii, nu ne interesează cine, anume, va patrona perioada electorală cu alegerile pentru cameră şi senat. Pentru noi, vorba românului, „toţi sunt tot un drac".

Ne interesează însă, altceva, şi anume, întrucât s'au cuminţit partidele politice, întru cât, din greşalele şi păţaniile liberalilor, au învăţat oamenii politici a nu mai săvârşi greşeli ce aduc furtună şi prăpăd, suferinţă şi răzbunare năpraznică!

Şi noi ne gândim la acest lucru, deoarece vedem o mare asemănare de atmosferă între începutul de toamnă al anului 1933, cu începutul de toamnă al acestui an 1937.

Procese, arestări, preoţi purtaţi pe drumuri, suspendaţi din serviciu, învăţători avertizaţi, bătăi, schingiuiri, opriţi dela orice manifestare a crezului legionar!

Cineva îmi spunea, după ce a citit în „Buna Vestire" despre cele 400 arestări din Prahova, şi despre procese ce nu se mai sfârşesc, că-i face impresia, că citeşte ziarele „Calendarul şi Cuvântul" ce apăreau în toamna anului 1933.

Se urmăreşte şi se pregăteşte ceva după vechea metodă! Vor să prezinte mişcarea legionară, ca pe o mişcare de dezordine şi anarhie, pentru ca să urmeze în chip firesc măsuri sângeroase împotriva legionarilor, împotriva mişcării legionare?

Acesta este sistemul clasic al tuturor vrăjmaşilor noştri, cu care ne-am obişnuit şi pe care-l

DUPĂ ŞASE ZILE

Continuare din pagina I-a

Iată din ce punct plecăm cu noua organizaţie Şi cât de lung e drumul, cât mai avem înainte!?

Dar tot aşa am plecat când a fost vorba să facem Căminul: fără bani şi fără pâine??.

CORNELIU

După această scrisoare, se poate înţelege uşor adevăratul senz al punctului 82 din cărţulia şefului de cuib, unde este vorba despre începutul mişcării legionare: „Eram aşa de puţini şi aşa de săraci încât nu numai că am fost ţinta săgeţilor ironiei altora, dar ne-am îngrozit noi înşine de sărăcia noastră.

Credinţa nu ne-am pierdut-o nici o clipă.

Acum înţeleg cu ce putere a biruit mişcarea legionară toate piedicile ce i-s'au aşezat în cale: „De veţi avea credinţă cât un fir de muştar veţi zice muntelui acesta aruncă-te în mare şi el se va arunca.

In adevăr mişcarea legionară a mutat din loc munţi întregi de ură, de prigoană şi de sărăcie, şi a ajuns cea mai puternică, cea mai temută, cea mai bogată mişcare politică din lume.

Da! Nu se găseşte în întreaga lume a doua mişcare politică, care să aibă atâţia oameni gata în orice clipă să-şi dea averea şi viaţa pentru biruinţa mişcării în care văd fericirea ţării, salvarea neamului dela peire şi cinstea gărzilor de luptători!.

Pr. V B

Din războiul crucii

Ostaşul Crucii nu se predă niciodată.

Intr'o casă, răsleţită în afara unui sat, din apropierea frontului din Spania, 20 de ostaşi naţionalişti au fost încercuiţi de comunişti.

Svârleau cu îndârjire unii asupra altora foc şi moarte, cei din casă se apărau şi cădeau unul câte unul, cei de afară se apropiau cu greutate, pas cu pas, şi mureau cu dulumul loviţi în plin din casă.

Către seară, din casă se mai auzea, când şi când, câte-o pocnitură. Se terminaseră gloanţele şi odată cu terminarea lor, închisese ochii pentru vecinicie toţi luptătorii, afară de unul singur, care mai trăgea câte un glonte, găsit prin buzunarele camarazilor săi morţi.

Un glonte îl lovi şi pe cel din urmă. Se lăsă încet, jos pe podea, alături de trupurile îngheţate ale camarazilor şi-şi duse mâna la piept de unde gâlgâia sângele.

Fiarele comuniste se apropiară de casă şi svârliră pe una din ferestri o granată de mână, casa se sgudue din temelii, bucăţi de ferestre şi uşi săriră îinternaţional, câteva trupuri fură sfărâmate şi amestecate între ele, şi apoi linişte. Nici un răspuns din casă.

Pătrund în casă cu rânjet de bucurie, ostaşii satanei, şi încep să lovească trupurile lipsite de viaţă, să vadă, dacă nu cumva mai trăeşte vreunul, pe care să se răzbune aşa cum li-e sufletul şi pornirea lor de fiare sălbatece.

Şi tot lovind şi sgâlţâind trupurile moarte, ajung într'un colţ la cel de pe urmă lovit, care deabea-şi mai trăgea sufletul.

— Bine mă ticăloşilor, se răsti cu mânie o fiară comunistă, cum aţi îndrăznit voi o mână de nenorociţi să ne ţineţi în loc o zi întreagă?

Când aţi văzut că sunteţi înconjuraţi şi că noi suntem aşa de mulţi, de ce nu v'aţi predat?

Ostaşul crucii, deschise mari ochii înpăienjeniţi de abureala morţii şi cu mâna tremurândă scoase sfânta cruce ce o purta la gât şi-o arătă demonilor roşii ce se strânseseră împrejurul lui.

— Ce vrei să spui cu asta, strigară scrişnind dinţii. satanele venite ca din iad.

Cu glasul stins şi'n frânturi tot mai

seziZăm cu săptămâni și luni înainte de a se pune în aplicare.

Așa s'a procedat și'n 1933.

. . . .

Și după ce s'a întâmplat răzbunarea Nicadorilor s'a arestat norod legionar, cât nu-l mai încăpeau închisorile.

Profesorul Nae Ionescu, care și Domnica lui era închis, acuat, că ne-a luat apărarea, a făcut o declarație Consiliului de războiu, pe care am publicat-o în Nr. 12 din „Brațul de fier", din care redăm o parte mai jos, spre a întoarce mințile și dreapta judecată în capul politicianilor ce se pierd pe zi ce trece în dorința și alergarea după putere:

„Am protestat împotriva actului de dizolvare. Pentrucă:

1. Socoteam că „Garda de Fier" era în resorturile ei cele mai generale, o mișcare firească; eram de părere că asemenea mișcări nu trebuesc sugrumate, ci organizate, îndiguite.

2. Dizolvarea era un act de forță; excluderea dela alegeri, un act deadreptul ilegal; am crezut deci, că este primejdios să se recurgă la ase . nea acte, cari politicește deschid calea tuturor abuzurilor; de aceiaș părere a fost dealtfel, toată presa și toți oamenii politici, neliberali, ceea ce se dovedește, prin aceia că nu numai eu am protestat, ci toată lumea, fără excepție.

3. Eram convins că dizolvarea nu e necesară; de aceeaș părere a fost de altfel și Consiliul de Miniștri, care în ziua de 7 Decembrie dimineața, era sigur că se renunță la dizolvare. Partizan al dizolvării a fost d-l Titulescu, care, din nenorocire, a sfârșit prin a-și impune voința.

Am protestat deci, alături de toată lumea și de „Indreptarea" d-lui Mareșal Averescu și de d-l Iunian și de d-nii Mihalache, Goga, Brăteanu, alături de „Universul", care scotea înainte chiar pe directorul său, d. Stelian Popescu și chiar de „Adevărul" și „Dimineața" a căror atitudine față de Garda de Fier e notorie.

Eu am protestat însă mai stăruitor. De ce?

Pentrucă spre deosebire de alții (dar nu singurul, de îndată ce și d. Stelian Popescu manifesta aceleași aprehensiuni) eu socoteam actul dizolvării ca purtător de grave și imediate primejdii. Aveam eu informații speciale? Nu. Dar aveam, spre deosebire de ceilalți, un instrument special: metoda mea de judecată politică.

Când vezi că plouă și spui unora să-și ia umbrela, înseamnă *că vrei tu* să plouă?

Amintesc toate acestea, pentru a lămuri un lucru: că atunci când eu am spus că dizolvarea „Gărzii de Fier", închide primejdii grave și imediate, nu era nevoe să am informații suplimentare și directe și nici nu urma că eu doream ca dizolvarea să aibă asemenea urmări.

Va să zică, eu am protestat mai stăruitor, pentru că îmi dădeam seama de primejdie, pentrucă mă socoteam dator să provoc o schimbare în atitudinea guvernului, — singura posibilitate de a conjura o reacțiune violentă și deci nenorocită.

Din nefericire glasul meu a sunat în pustiu. Brutalitatea cu care au fost întâmpinate — în propaganda lor electorală — de către autorități, echipele „Gărzii de Fier" moartea tânărului Teodorescu la Constanța, lovirea și rănirea altora, în alte părți ale țării, n'au făcut nimic bun.

Situația se agravează în chip catastrofal prin actul dizolvării, urmat în crescendo, de anularea listelor de candidați și de arestări în massă. Un moment, am avut impresia și nădejdea unei destinderi atunci când, în ajunul Crăciunului au fost puși în libertate membrii grupării dizolvate. Fatalitatea a voit însă ca acest moment de destindere să nu fie utilizat. Din potrivă: anunțarea legei pentru apărarea Statului, mărea încordarea. De asta își dădea lesne seama, oricine cunoștea capacitatea de exaltare a tinerei generații nu numai dela noi, ci de pretutindeni.

..Intervenția mea cerând să se renunțe la această lege era tardivă.

Cine e vinovatul? îl va stabili instrucția, judecata și istoria".

ASASINII NEAMULUI

Rămâi năucit când citești prin gazete declarațiile oamenilor politici cu răspunderi și locuri de conducere în viața socială a statului român.

Spre exemplu: Președintele C. A. M. s'a lăudat cu următoarele fapte și planuri de viitor: „Țin să aduc la cunoștința publică programul ce-l voi realiza în vederea măririi producției de țigarete a căror consumație a întrecut într'un an de zile dela 160 milioane pe lună, la 236 milioane. Pentru țărani este în studiu crearea unui sistem de-a stimula vânzarea, acordându-se primă fumătorilor, la un număr X de pachete, cumpărătorul va primi unul gratuit".

Aceasta în ce privește otrava cu tutunul. Spirtarii vin și ei cu otrava lor. Cei cu brevete pentru băuturi sunt siliți să vândă cât mai mult spirt. Cine nu e în stare să vândă un anumit număr de kg. de spirt, i-se ia brevetul, iar cine vinde peste măsura fixată i-se dă răsplată, ca și la tutun.

Ce se urmărește prin această intensificare de producție și consum de tutun și spirt? Bani! Nu interesează dacă neamul se prăpădește, bani să fie! Bani după munca românului, după bruma lui degospodărie, bani și după sănătatea lui, după viața lui și a copiilor lui. Și rămână țara pustie și apoi s'o vândă dela o margină până la alta pe arginți.

Asemenea minți de asasini și de nebuni porniți pe distrugerea neamului trebuesc înlănțuite cât mai curând, altfel ne prăpădim, ne stingem ca neam otrăviți și asasinați de primele de tutun și de spirt!

RASPUNS LA O SCRISOARE

Un prieten al mișcării legionare ne trimite o scrisoare, din care dăm mai jos câteva rânduri și căreia îi răspundem acum:

„V'am așteptat să veniți și d-stră pe la noi, măcar cu ocazia alegerilor, cari au fost. Din toate partidele au venit pe aici pe la noi, ne întreabă lumea și ne spune, că de ce nu vin și de ai noștri să ne spună și ei câte ceva."

Prietene al mișcării legionare, la această dorință a D-tale îți răspund, cum de altfel ți-ar fi răspuns orice legionar, pe care l-ai fi întrebat de ce nu facem adunări și de ce nu ținem discursuri?

Ai fost de atâtea ori la bâlci și ai văzut acolo niște bărătci de scândură. In față, deasupra intrării are o policioară lată de scândură, pe care se plimbă unul cu o pâlnie la gură și strigă cât poate de tare; aici la omul care înghite săbii și scoate flăcări pe ochi, aici la omul care înghite șerpi și-și bate limba în cue și cinstește câte un șpriț; alături altul urlă răgușit; aici la omul care zboară pe zidul morții.

Mai alături, o echipă care stârnește hazul; Se țin de mână și dau din picioare, strâmbă din nasurile lungi și vopsite caraghios, unul gros și burtos joacă și face hazmodii: cu unul slab și mic de câteva palme, cum ar fi Virgil Potârcă cu Armand Călinescu.

Toți strigă și cheamă. La ei e mai eftin și te vei alege cu mari bucurii. Intră omul în baratcă și iese scârbit, îi dă dracului și mai spune și altora, niște șarlatani frate, nu-i mai nimic în baratcă, o înșălătorie și-o hoție pe față.

Stăi acum și te gândește nu ți-se pare o mare asemănare între tot ce-ai văzut la bâlci și ceiace fac partidele politice în campania electorală?

Legionarii nu vor să fie caraghioși, ei se fac cunoscuți și atrag lumea cu purtarea lor serioasă, prin munca lor cinstită și folositoare neamului țării. Iată de aceia nu alergăm cu mașinele în dreapta și în stânga, nu strângem lumea pe la colțuri de stradă și nu urlăm în pâlnie, aici la noi mai eftin și mai frumos, decât la ceilalți!

Noi lăsăm să vorbească faptele, așa cum spune proverbul; „pomul după roadă și omul după faptă".

CU SANATATE.

PE LINIA NEAMULUI

D-l Profesor Iorga începând cu ziua de 12 Aug. publică în „Neamul Românesc" un ciclu de articole intitulate „Iudaica", în care pune la zid obrăznicia jidovilor, și cere, ca acei cari pot, să zdrobească toată drăcească putere și influență jidovească din țara românească, s'o facă cât mai repede.

„Credința unora din alogeni și din intruși, că acesta e singurul sat fără câini din lume trebue zdrobită și nu cu spargeri de geamuri și de capete, care n'au dus la nimic, ci cu înfruntarea hotărâtă a unor asemenea obraznicii.

Deci, într'o serie de articole, acela care a scris despre trecutul Evreilor în România,... va arăta prin ce grosolane mijloace de falsificație se încearcă a se face din România, nu țara care a primit străini pentru a i se arăta recunoștință, ci un fel de vag teritoriu cu indigeni, în parte proști, în parte corupți, în care se poate coloniza. Căci de aceasta este vorba, de-o colonizare.

Ea trebuie demascată de cine știe.

Ea trebuie împedicată de cine poate".

rari le răspunse fără teamă: *„Cine luptă pentru acest semn, pentru Sfânta Cruce, nu se predă niciodată"*.

O lovitură cu patul de armă în creștetul capului și trimise, în rând cu ceilalți camarazi uciși de gloanțele dușmane, pe cel din urmă luptător ce strângea acum crucea dela gât cu încleștarea de fior al morții!

Pentru Cruce.

Intr'o învălmășeală de lupte purtate piept la piept, a căzut prizonier în mâinele comuniștilor un voluntar naționalist.

— Pentruce ai venit să lupți aici nenorocitule? i-se adresă comandantul grupei, care prinseseră pe voluntar.

— Să apăr crucea — răspunse voluntarul hotărât — pentru cruce am venit!

— Luați-l, se adresă soldaților cu stea în cinci colțuri pe chipiu, și convingeți-l de prostia, care l-a adus aici, să lupte împotriva noastră!

Se orânduiau chinuitorii și la fiecare schimbare a echipelor de schingiuire era întrebat:

— Ei! pentruce ai venit să lupți aici? Și regulat primea acelaș răspuns: „pentru cruce"!

Infuriați peste măsură, se repeziră asupra lui cu picioarele îl trântiră jos, îi cască gura și-i taie limba.

— Mai spune și acum pentruce ai venit să lupți aici, rânjiră bestiile comuniste satisfăcute de svârcolirile voluntarului cu gura gâlgâind de sânge.

Făcu ultima sforțare, luptătorul de bună voe pentru crucea lui Hristos, și umplându-și degetele de sânge însemnă în țărână două linii întretăiate la mijloc, făcu semnul crucii, și cu arătătorul dela mâna dreaptă, le arătă semnul pentru care a venit să lupte de bună voie.

„Pentru Cruce"

PENTRU MUNCITORI

Mişcarea legionară va da muncitorimii mai mult decât un program neîmplinit, mai mult decât o pâine mai albă, mai mult decât un pat mai bun într'o casă sănătoasă.

Ea va da muncitorimii dreptul de a se simţi stăpână peste ţară, deopotrivă cu toţi ceilalţi Români.

Ea va putea păşi pe Calea Victoriei cu pas de stăpân, iar nu de rob.

Pentru prima dată muncitorul va simţi senzaţia, bucuria, mândria de a fi stăpân. De a fi stăpânul ţării lui.

Faţă de aceste toate, celelalte chestiuni interesează prea puţin.

Pentru că muncitorul stăpân îşi va avea legile, organizarea în Stat şi soarta, pe care singur şi le va face cu mână, cu cap şi cu conştiinţă de stăpân.

Corneliu Z. Codreanu

(Din BUNA VESTIRE)

Partidele politice duc ţara la comunism

Stau de vorbă cu un prieten despre pornirea şi măsurile de prigoană ce-au început pe alocurea să se iea împotriva preoţilor legionari.

— Mare întunecime de minte, îmi spune prietenul meu, şi de mare negheobie dau dovadă cei cari încearcă să oprească preoţimea dela fireasca apropiere sufletească ce o simte faţă de mişcarea legionară.

Când toată lumea ştie ce s'a petrecut cu Bisericile, cu preoţii şi cu drept credincioşii din Rusia, Spania şi Mexic unde stăpânesc comuniştii în spre care îmbrâncesc Ţara, partidele politice dela noi cu jaful, cu vânzarea de neam şi ţară, cu prietenia lor cu jidanii, adică preoţii să n'aibă dreptul ca atunci când au descoperit de unde vine primejdia să se ferească de primejdie ?.

Apoi bine Domnule, îi răspund eu, D-tale crezi că e nevoe să aflu ce se petrece în Rusia, în Spania, în Franţa, în Cehoslovacia ca să mă îngrijorez de ce-o să fie la noi, dacă mai stăpânesc multă vreme partidele politice această ţară ?.

Apoi spune D-tale, când n'ai voe să faci o faptă creştinească, să faci o biserică, o şcoală, să ridici o cruce la o răspântie de drum drept semn că acest pământ e locuit de creştini, când se batjocoreşte sf. Cruce, când preoţii sunt purtaţi pe la închisori, a ce seamănă, ori a ce miroase purtarea asta ? Nu a comunism ? Iată aici şi exemple ca să nu se zică: vorbe fără temei.

I. „Câţiva copii evrei dela şcoala primară Nr 3 din Cluj, mergând dela şcoală spre casă şi ajungând la o cruce ce se află în colţul unei străzi, în văzul tuturor colegilor au început să scuipe pe chipul Mântuitorului de pe cruce.

Revoltaţi de acest lucru, colegii lor români au spus în ziua următoare la şcoală cele întâmplate.

Luaţi din scurt de către Director, elevii jidani au spus că nu fac altceva de cât ceiace i-a învăţat catehetul lor care le predă religia, un oarecare Filip Iosif dela şcoa'a confesională evreiască din Cluj."

II. „Pavel Tiţman, negustor din Dereneu fiind în satul Duma în ziua de 27 Mai 1933 după masă, fără ruşine, fără bun simţ şi respect faţă de religia creştină s'a urinat pe sf. Cruce din mijlocul satului, pe care este răstignit Domnul nostru Isus Hristos.

Atrăgându-i-se atenţia de către femeia Elena Vartec, Paul Tiţman a răspuns obraznic, *continuând actul neruşinat*".

III. După zilele Paştelor din anul 1936, ziarul „Porunca Vremii" scria cu destulă indignare despre obrăznicia unui jidan din Lipscani, care se plimba în zilele Paştelor pe stradă cu un căţel ce avea la gât o cruciuliţă.

IV. În zilele de 15-16 Aprilie din acest an, ziarul „Buna Vestire" cerea Ministerului de Instrucţie să ia măsuri împotriva unui profesor de liceu, care a aprins ţigara dela candela ce era aprinsă sub icoanele de pe peretele clasei unde se găsea la oră.

V. Legionarii din Ighiu jud. Alba au ridicat la 27 Ianuarie 1936, o cruce la acărei sfinţire au luat parte peste 2000 de creştini.

În noaptea de 31 Ianuarie a fost ruptă şi aruncată în bucăţi de agenţii primarului liberal din acea comună!

VI. La Tecuci primarii şi jandarmii din trei comuni: Matca, Corod şi Mândreşti au tăiat cu toporul troiţile ridicate la răscrucea drumurilor şi le-au dus la primăriile respective; svârlindu-le la un loc cu lemnele de foc.

VII. La Năruja-Putna s'a mâzgălit cu păcură crucea ridicată în mijlocul satului.

Mai sunt şi alte cazuri, dar mă opresc aici, cred că e deajuns.

Ce măsuri s'au luat în urma acestor ticăloşii ?,

Pe viitor nu se vor mai ridica cruci şi troiţe pe la răspântii, aşa cum ni-era obiceiul din străbuni!

Faţă de aşa batjocoră şi de aşa năuceală mai poate pune cineva stavilă dorinţei preoţilor de a sprijini şi ajuta mişcarea legionară ?

Oricât s'ar svârcoli politianii, preoţii îşi urmează liniştiţi drumul în pas cu legionarii şi cu istoria neamului românesc!

ŞTIRI-SPICUIRI DIN ZIARE

PROCESUL CELOR 10.

D-l av. Vergati desvoltă motivele cari privesc reaua constituire a instanţei, audierea martorului Sergiu Florescu şi îndepărtarea lui din instanţă fără să depună mărturia cerută de acuzat.

Codul de justiţie militară garantează prin textele de lege citate imparţialitatea judecătorilor, declarând incompatibili pe cei cu prejudecată sau dovediţi a fi interesaţi sub orice formă în cauză, ne oferind suficiente garanţii de judecată dreaptă.

Toată atmosfera procesului se datora unei suspiciuni bazată pe dovezi temeinice la adresa preşedintelui consiliului care îşi dăduse categoric părerea asupra procesului înainte de efectuarea probelor.

D-ra av. Lizetta Gheorghiu. D-sa se referă la motivul 12 de casare, care constă în violarea art. 128 c. j. m. vechiu.

D-l General Cantacuzino - În legătură cu felul cum s'a judecat procesul celor zece a avut de spus următoarele; „Protestez din adâncurile sufletului împotriva modului **nemai pomenit şi nemai auzit** în care au fost judecaţi cei zece legionari.

1. **Protestez** împotriva faptului că au fost ridicaţi prin legea nou votată, dela **judecătorii lor fireşti** şi trimişi unei instanţe militare de judecată, în atribuţiile căreia nu intra judecarea acestui proces.

2. **Protestez** în contra **eliminării din instanţă a întregii apărări,** lăsând pe acuzaţi fără nici o apărare, căci nu poate fi considerată ca apărare, aceia făcută de un singur ofiţer în 7 minute pentru zece oameni pe cari îi condamni la muncă silnică pe viaţă.

3. **Protestez** în contra faptului că prin acest sistem acuzaţii au fost lipsiţi de **martorii principali în această chestiune,** martori cari deţin lucruri senzaţionale în favoarea acuzaţilor, martori cari, după planul apărării au fost lăsaţi mai la urmă, dar care în urma măsurilor luate n'au mai putut fi audiaţi.

Aceşti martori în ordinea importanţei sunt: Generalul Gh. Cantacuzino, care a prezidat juriul de onoare, a judecat şi eliminat pe Stelescu din organizaţie. Posedă documente şi acte de importanţă zdrobitoare. Corneliu Z. Codreanu, deţinător a unor importante informaţii, Prof. Nae Ionescu, Ing. Cristian Leu cunoscând punerea la cale a unui asasinat odios, Vasile Cotea, acel ce trebuia să execute asasinatul, Luca Gheorghiade şi Dumitrescu Zăpadă.

4. **Protestez** în contra acestui sistem care ridică în Ţară neîncrederea în Justiţie, neîncredere care este începutul tuturor nenorocirilor, pentru că **refuzul de justiţie** duce pe om la ideia de a-şi face singur justiţie. — Ca şi în cazul Stelescu. — Ori aceasta este cea mai mare nenorocire care se poate abate asupra unei Ţări.

Domnilor, rog luaţi toate măsurile, dictate de legi, pentru ca hotărârea dată să fie casată.

D-l av. Sebastian Radovici face un istoric al desbaterilor şi arată că apărarea nu şi-a putut face datoria.

D-l av. Al. Constant referindu-se la motivul 22 de casare, readuce în faţă felul în care a fost exclusă apărarea din instanţă.

Dezbaterile au ţinut patru zile, toate motivele de casare au fost desvoltate *cu mare însufleţire.*

Au fost peste 28 de încălcări şi abateri ale Consiliului de războiu, cari atrăgeau casarea sentinţei ce s'a dat.

A patra zi s'a respins apelul.

DIN GERMANIA

Şcoalele din Germania: „Separarea complectă a elevilor germani de evrei. Statul înfiinţează şcoli pentru evrei, cu profesori germani. Unde nu sunt în număr suficient pentru a deschide o şcoală, acolo se primesc în şcolile cu elevi germani, dar în proporţie de unul şi jumătate la sută. Evreii nu vor putea fi nici profesori şi nici educatori ai tinerimei germane.

DIN RUSIA

Din totalul membrilor din part. Comunist de 2.800.000, au fost omorâţi până acum 700.000 toţi fruntaşi, oameni cari au comandat şi ei la rândul lor, moartea pentru atâţia nevinovaţi.

Au fost ucişi 9 generali, 5 preşedinţi de republică şi 18 miniştri, iar din rândurile celorlalţi cari n'au fost membrii ai parti comunist au fost ucişi peste 2.000.000, de ofiţeri, preoţi, învăţători, avocaţi, profesori, doctori etc. iar, din poporul dela ţară şi din muncitorii, care aşteptau o altă soartă au fost ucişi peste 500.000 numai în primele începuturi ale stăpânirei comuniste.

Cuv. Satelor

Depozitarilor acordăm 20 la sută. Abonament obişnuit 20 lei pe an. Abonament de susţinere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei. Plata abonamentelor şi numerilor vândute, informaţii şi manuscrise se pot trimite pe adresa: Preot V. Boldeanu, Str. D. Zamfirescu Nr. 14 Focşani.